

Nr 10

Konstitutionsutskottets utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning, m. m., i vad propositionen hänvisats till konstitutionsutskottet.

I en den 7 november 1958 dagtecknad, till riksdagen avlåten proposition, nr 3, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden sagda dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till 1) förordning om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning; 2) förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt; 3) förordning angående ändring i förordningen den 5 mars 1948 (nr 85) om försäljningsskatt; 4) förordning om ändring i förordningen den 23 november 1956 (nr 545) angående omsättningsskatt å motorfordon i vissa fall; 5) förordning angående ändring i förordningen den 31 maj 1957 (nr 262) om allmän energiskatt; samt 6) lag angående ändrad lydelse av 17 § lagen den 28 maj 1937 (nr 249) om inskränkningar i rätten att utbekomma allmänna handlingar.

Propositionen har den 16 januari 1959 såvitt angår förslaget till ändrad lydelse av 17 § lagen om inskränkningar i rätten att utbekomma allmänna handlingar (sekretesslagen) hänvisats till konstitutionsutskottet och i övrigt till bevillningsutskottet.

Beträffande motiveringen till lagförslaget angående ändring i sekretesslagen får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas i det följande, hänvisa till det vid propositionen fogade utdraget av statsrådsprotokollet.

Förfarandet vid uttagande av varuskatten, försäljningsskatten, jordbrukets regleringsavgifter m. m. regleras för närvarande genom bestämmelser i de olika skatteförfattningarna. Dessa bestämmelser äro knapphändiga och viktiga områden äro helt oreglerade. Som en motsvarighet till den för inkomst- och förmögenhetsbeskattningen gällande taxeringsförordningen föreslås nu i propositionen en gemensam, fullständigare utformad förordning om förfarandet vid konsumtionsbeskattning. För denna, liksom för taxeringsförordningen, har målsättningen varit att försöka samtidigt tillgodose skäliga anspråk på effektivitet och på rättsskydd. Till grund för förslaget lig-

ger ett av besvärssakkunniga hösten 1957 avgivet betänkande (SOU 1957: 50). Den föreslagna förordningen har utarbetats med sikte på att dess regler skola kunna användas på flertalet av de skatter och avgifter, som enskilda näringsidkare efter deklaration erlægga till kontrollstyrelsen eller jordbruksnämnden. Upptagandet av samma skatter vid införsel till riket lämnas där-
emot utanför förordningen, likaså tullarna. Förslagen innefatta bl. a. — i nära anslutning till vad redan nu gäller — att skattskyldig skall, när beskattningsmyndigheten finner det erforderligt, på anfordran tillhandahålla handelsböcker, affärskorrespondens och övriga handlingar hörande till den verksamhet, i vilken skatten skall utgöras, ävensom lämna tillträde till lokaler, som användas i verksamheten, samt att den skattskyldige för granskning av handlingar och varulager skall lämna nödigt bistånd. Vidare skall den som verkställer granskningen i princip äga rätt att taga del av handlingar av betydelse för granskningen utan hinder därav att den skattskyldige har att iakttaga tystnad om deras innehåll.

Vid den direkta beskattningen gäller enligt 17 § första stycket sekretesslagen, att sekretesskydd åtnjutes för handling, som upprättats av myndighet vid taxeringskontroll enligt taxeringsförordningen. Stadgandet omfattar bl. a. rapporter över taxeringsrevisioner. Något motsvarande stadgande finnes icke beträffande granskningsrapporter, som upprättats vid kontroll av bokföring, lager m. m. för indirekt beskattning. Enligt föredragande departementschefens mening föreligger beträffande här avsedda rapporter samma av hänsyn till den skattskyldige förestavade behov av sekretesskydd som i fråga om rapporterna rörande taxeringsrevision. I propositionen föreslås i anslutning härtill, att nyssnämnda stadgande i sekretesslagen kompletteras i enlighet härmed.

Utskottet — som inhämtat, att bevillningsutskottet tillstyrkt övriga i förevarande proposition framlagda författningsförslag med vissa ändringar, som här sakna betydelse — har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag till ändrad lydelse av 17 § sekretesslagen och hemställer alltså,

att riksdagen ville, med bifall till propositionen nr 3 i förevarande del, antaga följande

Lag

angående ändrad lydelse av 17 § lagen den 28 maj 1937 (nr 249) om inskränkningar i rätten att utbekomma allmänna handlingar

Härigenom förordnas, att 17 § lagen den 28 maj 1937 om inskränkningar i rätten att utbekomma allmänna handlingar skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

17 §.

Till myndighet avlämnade uppgifter till ledning för taxering, som avses i taxeringsförordningen, eller eljest för beräkning av skatt må ej i andra fall än i vederbörande skatteförfattning stadgas utan den skattskyldiges samtycke utlämnas till annan tidigare än tjugu år efter uppgiftens datum. Vad nu sagts skall även gälla beträffande handling, som upprättats av myndighet vid taxeringskontroll enligt taxeringsförordningen, så ock beträffande uppteckning av uppgifter, som vid muntlig förhandling inför prövningsnämnd lämnats angående skattskyldigs förhållanden, om nämnden förordnat att uppteckningen icke må vara för någon tillgänglig i vidare mån än som gäller i fråga om självdeklaration. Uppgift, som av aktiebolag eller ekonomisk förening lämnats taxeringsmyndighet till ledning vid värdesättning av aktier i bolaget eller andelar i föreningen, må ej utan samtycke av den som lämnat uppgiften utlämnas till annan tidigare än tjugu år efter uppgiftens datum. Är det under pågående utredning rörande någons taxering av synnerlig vikt att innehållet i kontrolluppgift eller annan för taxeringskontroll enligt taxeringsförordningen avsedd handling icke kommer till den skattskyldiges kännedom, må myndighet, som innehar handlingen, vägra att utlämna denna.

Till myndighet avlämnade uppgifter till ledning för taxering, som avses i taxeringsförordningen, eller eljest för beräkning av skatt må ej i andra fall än i vederbörande skatteförfattning stadgas utan den skattskyldiges samtycke utlämnas till annan tidigare än tjugu år efter uppgiftens datum. Vad nu sagts skall även gälla beträffande handling, som upprättats av myndighet vid taxeringskontroll enligt taxeringsförordningen *eller eljest vid skattekontroll*, så ock beträffande uppteckning av uppgifter, som vid muntlig förhandling inför prövningsnämnd lämnats angående skattskyldigs förhållanden, om nämnden förordnat att uppteckningen icke må vara för någon tillgänglig i vidare mån än som gäller i fråga om självdeklaration. Uppgift, som av aktiebolag eller ekonomisk förening lämnats taxeringsmyndighet till ledning vid värdesättning av aktier i bolaget eller andelar i föreningen, må ej utan samtycke av den som lämnat uppgiften utlämnas till annan tidigare än tjugu år efter uppgiftens datum. Är det under pågående utredning rörande någons taxering av synnerlig vikt att innehållet i kontrolluppgift eller annan för taxeringskontroll enligt taxeringsförordningen avsedd handling icke kommer till den skattskyldiges kännedom, må myndighet, som innehar handlingen, vägra att utlämna denna.

Förmögenhetslängd må — — — — — längdens datum.

Handlingar i — — — — — handlingens datum.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Stockholm den 12 mars 1959

På konstitutionsutskottets vägnar:

BENGT ELMGREN

Närvarande:

från första kammaren: herrar Elmgren, Damström, Ollén, Torsten Andersson, Sveningsson, Erik Olsson, Nils-Eric Gustafsson*, Dahl, Källqvist och Sörlin; samt

från andra kammaren: herrar Pettersson i Norregård, Spångberg, Magnusson i Tumhult, Gustafsson i Bogla, Bark, Andersson i Linköping*, Alemyr, Gustafsson i Borås och Gansmoe.

* Ej närvarande vid justeringen.